

Hugo Brutin voor "Arts, Auctions, Antiques" juni 2003
ter gelegenheid van de tentoonstelling "Montanus.5", Diksmuide.

De schilderijen van Yves BEAUMONT worden er geconfronteerd met sculpturen, assemblages, ruimtelijke composities van Gilbert DEGRYSE.

Het lijken wel twee antipodes te zijn, want de assemblagekunstenaar houdt van verweerde materialen (ijzer, koper, brons) die een veelzeggend patina hebben en als onderdeel van een geheel al een rol gaan spelen.

Yves Beaumont vangt het etherische van licht in trances van kleur, in golven van herinnering, in ritmes die ondanks hun landschappelijke ondertoon niet noodzakelijk naar iets concreets verwijzen, ook al zijn ze met concrete emotie verwant of verbonden.

Kenmerkend voor de sculpturen van Gilbert Degryse is hun streven naar een betekenis, naar een vorm van zeggen, naar een overstijgen van het vormelijke, wat vanzelfsprekend een bijkomende dimensie uitmaakt. Assemblage is lang niet de enige betekenis van zijn sculpturen. Er is een element "verrassing" dat ontstaat vanuit de opbouw van het geheel, vanuit zijn groeien naar een betekenis. Er is geen plaats voor toeval of voor slordig naast elkaar plaatsen van gevonden elementen.

Yves Beaumont cultiveert het licht dat hij in zijn doeken lokt en die de beschrijving zijn van een etherische gedachte, die de groei van een emotie, de gedaante van een impressie, het situeren van een lichtende of donkere module in een vloeiende ritmiek. Zijn schilderen is op een eigenzinnige manier die hem kenmerkt actueel in een sfeer die vertrouwd lijkt en toch uniek is. Het schilderen